

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ДНІПРОВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ**

**НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ
ПРАВА ТА ІННОВАЦІЙНОЇ ОСВІТИ**

Кафедра теорії держави та права

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

СОЦІОЛОГІЯ ПРАВА

Назва освітньо-професійної програми	Право
Рівень вищої освіти	перший (бакалаврський)
Галузь знань	08 Право
Спеціальність	081 Право
Вид навчальної дисципліни	вибіркова
Мова викладання	українська
Рік навчання	четвертий (денна, заочна)

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
Дніпровського державного
університету внутрішніх справ
протокол від 11.07.2025 № 11

СХВАЛЕНО

Вченою радою Навчально-наукового
інституту права та інноваційної
освіти
протокол від 19.06.2025 № 11

ПОГОДЖЕНО

Гарант освітньої програми «Право»

Ольга ЧЕПІК-ТРЕГУБЕНКО

Розглянуто на засіданні кафедри теорії держави та права Навчально-наукового
інституту права та інноваційної освіти
протокол від 12.06.2025 № 20

Соціологія права. Робоча програма навчальної дисципліни. Дніпро:
Дніпровський державний університет внутрішніх справ, 2025 рік. 24 с.

РОЗРОБНИК:

доцент кафедри теорії держави та права Дніпровського державного
університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент
Талдикін Олександр Васильович.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

1. професор кафедри міжнародного права Університету митної справи та фінансів, д.ю.н., професор Легка Оксана Володимирівна;
2. адвокат, доктор філософії в галузі права, Гудим Інга Володимирівна

**Лист оновлення та перезатвердження
робочої програми навчальної дисципліни**
(додаток 1 до Робочої програми навчальної дисципліни)

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Характеристика навчальної дисципліни	
	денна форма здобуття вищої освіти	заочна форма здобуття вищої освіти
Кількість кредитів ЄКТС	4,0	4,0
Загальна кількість годин	120	120
Рік підготовки	4	4
Семестр	8	8
Лекції	20	6
Семінарські	10	10
Практичні	10	-
Самостійна робота	80	104
Індивідуальні завдання	-	-
Підсумковий семестровий контроль	залік	залік

2. МЕТА ТА ЗАВДАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою дисципліни «Соціологія права» є надання студентам поглибленого та систематизованого матеріалу в сфері державно-правових явищ і процесів.

Вивчення дисципліни забезпечує формування компетентностей за освітньою програмою:

Інтегральна компетентність – Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі у галузі правничої діяльності.

Загальні компетентності:

ЗК1. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК7. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК11. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства; усвідомлення цінності громадянського (вільного демократичного) суспільства та необхідності його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.

ЗК14. Цінування та повага різноманітності та мультикультурності.

Спеціальні компетентності:

СК1. Здатність застосовувати знання з основ теорії та філософії права, знання і розуміння структури правничої професії та її ролі у суспільстві.

СК2. Здатність аналізувати ретроспективи розвитку правових явищ та процесів у контексті їх впливу на сучасну правову систему.

СК3. Цінування та повага до гідності людини як найвищої соціальної

цінності, розуміння її правової природи.

СК13. Здатність до критичного та системного аналізу правових явищ.

Пререквізити: «філософія права», «соціологія» «теорія держави і права».

Постреквізити: «юридична кампаративістика».

Здобувачі вищої освіти повинні продемонструвати такі **результати навчання:**

ПРН 2. Знати та розуміти міжнародні стандарти прав людини, положення Конвенції про захист прав людини та основоположних свобод, а також практику Європейського суду з прав людини.

ПРН 6. Оцінювати недоліки і переваги певних правових аргументів, аналізуючи відому проблему.

ПРН 12. Доносити до респондента матеріал з певної правової проблематики доступно і зрозуміло.

ПРН 14. Використовувати статистичну інформацію, отриману з першоджерел та вторинних джерел для правничої діяльності.

ПРН 19. Пояснювати природу та зміст основних правових явищ і процесів.

3. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ТЕМА 1. ПРЕДМЕТ І МЕТОД СОЦІОЛОГІЇ ПРАВА

Поняття та система соціології права, її об'єкт, предмет, ознаки. Функції соціології права: поняття, види та їх характеристика. Методологія і методи в пізнанні суспільства і права. Різні підходи до розуміння статусу соціології права. Загальнонаукові методи пізнання соціології права. Спеціальні та власні методи соціології. Понятійно-категоріальний апарат і концепція соціології права. Місце соціології права в системі юридичних наук, а також у структурі загальної соціології. Соціологія права та суспільні науки: питання взаємодії. Соціологія права як навчальна дисципліна: поняття, система, завдання.

ТЕМА 2. СОЦІАЛЬНА СУТНІСТЬ ПРАВА

Поняття права та його ознаки. Сутність та соціальне призначення права. Функції права: поняття та загальна характеристика. Принципи права: поняття, види. Соціальна сутність права. Цінність права у суспільстві. Соціальна дія права. Соціальні функції права. Механізм соціальної дії права. Соціальні фактори реалізації права. Механізм переконання і примусу. Поняття соціалізації. Соціально-психологічні механізми та інститути соціалізації. Основні концепції соціалізації. Особливості правової соціалізації.

ТЕМА 3. ПРАВОВА СВІДОМІСТЬ І ПРАВОВА ПОВЕДІНКА

Правосвідомість: поняття, структура та функції. Види правосвідомості. Правова культура: поняття, види, функції та шляхи формування. Співвідношення правової культури з правовим нігілізмом та правовим ідеалізмом. Правове виховання: поняття, мета, завдання, принципи та функції. Механізм реалізації правового виховання.

Поняття, ознаки та види правової поведінки. Поняття та основні види, мотиви правомірної поведінки. Соціологія девіантної поведінки. Девіація. Суть поняття. Норма та відхилення від норми. Характеристика теорій девіантної поведінки. Профілактика девіантної поведінки.

ТЕМА 4. СОЦІАЛЬНА СУТНІСТЬ ЮРИДИЧНОГО КОНФЛІКТУ

Поняття «соціальний конфлікт» та «юридичний конфлікт» структура юридичного конфлікту. Типологія конфліктів. Структура юридичного конфлікту. Суб'єкт юридичного конфлікту. Учасник юридичного конфлікту та його види. Об'єкт юридичного конфлікту. Предмет юридичного конфлікту. Суб'єктивна сторона юридичного конфлікту. Об'єктивна сторона юридичного конфлікту.

ТЕМА 5. СОЦІОЛОГІЯ ПРАВОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Співвідношення легального і легітимного в правотворчій діяльності. Легальність в правотворчій діяльності. Легітимність в правотворчій діяльності. Легальні та легітимні суб'єкти правотворчої діяльності. Соціальна ефективність правотворчості. Громадська думка та правотворчий процес. основні етапи розвитку громадської думки. Функції громадської думки у правотворчій діяльності.

ТЕМА 6. СОЦІОЛОГІЯ ПРАВОЗАСТОСОВНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Правозастосування як вид соціальної діяльності. Механізм правового регулювання правозастосування. Соціальна природа правозастосування. Соціально-правовий контроль на стадії правозастосування. Функції соціального механізму правового регулювання правозастосування. Соціальна ефективність правозастосовної діяльності. Суб'єкти правозастосовної діяльності. Типи суб'єктів правозастосовної діяльності. Умови правозастосовної діяльності. Соціальні критерії оцінки правозастосовної діяльності.

4. СТРУКТУРА ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ДЕННА ФОРМА НАВЧАННЯ

Теми та план лекційних занять

Назва теми лекційного заняття	План лекційного заняття	Кількість годин
Тема 1. Предмет і метод соціології права	1. Предмет теорії соціології права 2. Методологія соціології права 3. Основні етапи становлення і розвитку соціології права. 4. Місце соціології права в системі юридичних наук та загальної соціології	4
Тема № 2. Соціальна сутність права	1. Сутність позитивного права. 2. Соціологічний підхід до праворозуміння. 3. Право як соціальне явище. 4. Цінність права у суспільстві. 5. Соціальна дія права.	4
Тема № 3. Правова свідомість і правова поведінка	1. Правосвідомість: поняття, види та структура 2. Деформація правосвідомості: поняття та види 3. Поняття та види правової поведінки 4. Соціологія девіантної поведінки. 5. Профілактика девіантної поведінки.	4
Тема № 4. Соціальна сутність юридичного конфлікту	1. Конфлікт як соціальне явище. 2. Класифікація конфліктів. 3. Юридичний конфлікт. 4. Структура юридичного конфлікту. 5. Предмет юридичного конфлікту.	4
Тема № 5. Соціологія правотворчої діяльності	1. Поняття, види та принципи правотворчості. 2. Правотворчий процес: поняття та його стадії. 3. Соціологія правотворення права.	2
Тема № 6. Соціологія правозастосовної діяльності	1. Соціологія застосування норм права: поняття, ознаки та види 2. Стадії застосування нормативних приписів 3. Акт правозастосування: поняття та види	2

Теми семінарських занять

Назва теми семінарського заняття	Кількість годин
Тема 1. Предмет і метод соціології права	2
Тема № 2. Соціальна сутність права	2
Тема № 3. Правова свідомість і правова поведінка	2
Тема № 4. Соціальна сутність юридичного конфлікту	2
Тема № 5. Соціологія правотворчої діяльності	2

Теми практичних занять

Назва теми семінарського заняття	Кількість годин
Тема № 2. Соціальна сутність права	2
Тема № 3. Правова свідомість і правова поведінка	2

Тема № 4. Соціальна сутність юридичного конфлікту	2
Тема № 5. Соціологія правотворчої діяльності	2
Тема № 6. Соціологія правозастосовної діяльності	2

Теми для самостійної роботи

Назва теми для самостійної роботи	Кількість годин
Тема 1. Предмет і метод соціології права	13
Тема № 2. Соціальна сутність права	13
Тема № 3. Правова свідомість і правова поведінка	13
Тема № 4. Соціальна сутність юридичного конфлікту	13
Тема № 5. Соціологія правотворчої діяльності	13
Тема № 6. Соціологія правозастосовної діяльності	15

ЗАОЧНА ФОРМА НАВЧАННЯ

Теми та план лекційних занять

Назва теми лекційного заняття	План лекційного заняття	Кількість годин
Тема 1. Предмет і метод соціології права	1. Предмет теорії соціології права 2. Методологія соціології права 3. Основні етапи становлення і розвитку соціології права. 4. Місце соціології права в системі юридичних наук та загальної соціології	2
Тема № 2. Соціальна сутність права	1. Сутність позитивного права. 2. Соціологічний підхід до праворозуміння. 3. Право як соціальне явище. 4. Цінність права у суспільстві. 5. Соціальна дія права.	2
Тема № 3. Правова свідомість і правова поведінка	1. Правосвідомість: поняття, види та структура 2. Деформація правосвідомості: поняття та види 3. Поняття та види правової поведінки 4. Соціологія девіантної поведінки. 5. Профілактика девіантної поведінки.	2

Теми семінарських занять

Назва теми семінарського заняття	Кількість годин
Тема 1. Предмет і метод соціології права	2
Тема № 2. Соціальна сутність права	2
Тема № 3. Правова свідомість і правова поведінка	2
Тема № 4. Соціальна сутність юридичного конфлікту	2
Тема № 5. Соціологія правотворчої діяльності	2

Теми для самостійної роботи

Назва теми для самостійної роботи	Кількість годин
Тема 1. Предмет і метод соціології права	17
Тема № 2. Соціальна сутність права	17

Тема № 3. Правова свідомість і правова поведінка	17
Тема № 4. Соціальна сутність юридичного конфлікту	17
Тема № 5. Соціологія правотворчої діяльності	17
Тема № 6. Соціологія правозастосовної діяльності	19

5. ПЕРЕЛІК ПИТАНЬ ТА ЗАВДАНЬ, ЩО ВІНОСЯТЬСЯ НА ПІДСУМКОВИЙ КОНТРОЛЬ

1. Поняття та система соціології права, її об'єкт, предмет, ознаки.
2. Функції соціології права: поняття, види та їх характеристика.
3. Методологія і методи в пізнанні суспільства і права.
4. Різні підходи до розуміння статусу соціології права.
5. Загальнонаукові методи пізнання соціології права.
6. Спеціальні та власні методи соціології.
7. Понятійно-категоріальний апарат і концепція соціології права.
8. Місце соціології права в системі юридичних наук, а також у структурі загальної соціології.
9. Соціологія права та суспільні науки: питання взаємодії.
10. Соціологія права як навчальна дисципліна: поняття, система, завдання.
11. Поняття права та його ознаки. Сутність та соціальне призначення права.
12. Функції права: поняття та загальна характеристика.
13. Принципи права: поняття, види.
14. Соціальна сутність права.
15. Соціальна дія права.
16. Соціальні функції права.
17. Механізм соціальної дії права.
18. Соціальні фактори реалізації права.
19. Механізм переконання і примусу.
20. Поняття соціалізації.
21. Соціально-психологічні механізми та інститути соціалізації.
22. Основні концепції соціалізації.
23. Особливості правової соціалізації.
24. Правосвідомість: поняття, структура та функції.
25. Види правосвідомості.
26. Правова культура: поняття, види, функції та шляхи формування.
27. Співвідношення правової культури з правовим нігілізмом та правовим ідеалізмом.
28. Правове виховання: поняття, мета, завдання, принципи та функції.
29. Механізм реалізації правового виховання.
30. Поняття, ознаки та види правової поведінки.
31. Поняття та основні види, мотиви правомірної поведінки.
32. Соціологія девіантної поведінки.
33. Девіація - суть поняття.
34. Норма та відхилення від норми.

35. Характеристика теорій девіантної поведінки.
36. Профілактика девіантної поведінки.
37. Поняття «соціальний конфлікт» та «юридичний конфлікт» структура юридичного конфлікту.
38. Типологія конфліктів.
39. Структура юридичного конфлікту.
40. Суб'єкт юридичного конфлікту.
41. Учасник юридичного конфлікту та його види.
42. Об'єкт юридичного конфлікту.
43. Предмет юридичного конфлікту.
44. Суб'єктивна сторона юридичного конфлікту.
45. Об'єктивна сторона юридичного конфлікту.
46. Співвідношення легального і легітимного в правотворчій діяльності.
47. Легальність в правотворчій діяльності.
48. Легітимність в правотворчій діяльності.
49. Легальні та легітимні суб'єкти правотворчої діяльності.
50. Соціальна ефективність правотворчості.
51. Громадська думка та правотворчий процес. основні етапи розвитку громадської думки.
52. Функції громадської думки у правотворчій діяльності.
53. Правозастосування як вид соціальної діяльності.
54. Механізм правового регулювання правозастосування.
55. Соціальна природа правозастосування.
56. Соціально-правовий контроль на стадії правозастосування.
57. Функції соціального механізму правового регулювання правозастосування.
58. Соціальна ефективність правозастосовної діяльності.
59. Суб'єкти правозастосовної діяльності.
60. Типи суб'єктів правозастосовної діяльності.
61. Умови правозастосовної діяльності.
62. Соціальні критерії її оцінки правозастосовної діяльності.

6. КРИТЕРІЇ ТА ЗАСОБИ ОЦІНЮВАННЯ УСПІШНОСТІ НАВЧАННЯ

ДЛЯ ДЕННОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ		
Поточний контроль (ПК)		Підсумковий контроль
Аудиторна робота	Самостійна робота/ Індивідуальна робота	Залік (З) / ЕКЗАМЕН (Е)
≤ 40	≤ 10	
≤ 50		≤ 50
Підсумкова оцінка у випадку заліку (П) = ПК + З ≤ 100		
Підсумкова оцінка у випадку складання екзамену (П) = ПК + Е ≤ 100		

ДЛЯ ЗАОЧНОЇ ФОРМИ НАВЧАННЯ		
Поточний контроль (ПК)		Підсумковий контроль
Аудиторна робота	Самостійна робота/ Індивідуальна робота	Залік (З) / ЕКЗАМЕН (Е)
≤ 20	≤ 30	
≤ 50		≤ 50
Підсумкова оцінка у випадку заліку (П) = ПК + З ≤ 100		
Підсумкова оцінка у випадку складання екзамену (П) = ПК + Е ≤ 100		

**Критерії оцінювання аудиторної роботи здобувачів вищої освіти
(денна та заочна форми навчання)**

БАЛИ	ПОЯСНЕННЯ
3	Високий рівень компетентностей. Питання, винесені на розгляд, засвоєні у повному обсязі; на високому рівні сформовані необхідні практичні навички та вміння; всі навчальні завдання, передбачені планом заняття, виконані в повному обсязі. Під час заняття продемонстрована стабільна активність та ініціативність. Відповіді на теоретичні питання, розв'язання практичних завдань, висловлення власної думки стосовно дискусійних питань ґрунтується на глибокому знанні чинного законодавства, теорії та правозастосовної практики.
2,5	Невисокий рівень компетентностей. Питання, винесені на розгляд, засвоєні у повному обсязі; в основному сформовані необхідні практичні навички та вміння; всі передбачені планом заняття навчальні завдання виконані в повному обсязі з неістотними неточностями . Під час заняття продемонстрована ініціативність. Відповіді на питання, розв'язання практичних завдань, висловлення власної думки стосовно дискусійних питань переважно ґрунтується на знанні чинного законодавства, теорії та правозастосовної практики
2	Достатній рівень компетентностей. Питання, винесені на розгляд, у цілому засвоєні ; практичні навички та вміння мають поверхневий характер , потребують подальшого напрацювання та закріплення; навчальні завдання, передбачені планом заняття, виконані, деякі види завдань виконані з помилками
1	Недостатній рівень Питання, винесені на розгляд, засвоєні частково, прогалини у знаннях не носять істотного характеру ; практичні навички та вміння сформовані недостатньо ; більшість навчальних завдань виконано, деякі з виконаних завдань містять істотні помилки , які потребують подальшого усунення
0,5	Мінімальний рівень компетентностей. Студент, слухач не готовий до заняття, не знає більшої частини програмного матеріалу, з труднощами виконує завдання, невпевнено відтворює терміни і поняття, що розглядалися під час заняття, допускає змістовні помилки, не володіє відповідними вміннями і навичками, необхідними для розв'язання професійних завдань
0	Незадовільний рівень компетентностей. Відсутність на занятті.

**Критерії оцінювання самостійної роботи
(денна форма навчання)**

Максимум 10 балів	
Підготовка словника юридичних термінів з тем курсу	4
Підготовка презентації з навчальної теми чи з окремого питання	до 10 балів

Підготовка доповіді	5
Виконання індивідуальних творчих завдань (за погодженням з викладачем та відповідно до програми курсу)	До 10 балів
Підготовка та розробка схем та таблиць	5-8 балів
Підготовка тез наукових доповідей, статей та участь у конференціях, круглих столах	до 10 балів

**Критерії оцінювання самостійної роботи
(заочна форма навчання)**

Максимум 30 балів	
Підготовка словника юридичних термінів з тем курсу	4
Підготовка презентації з навчальної теми чи з окремого питання	до 15 балів
Підготовка доповіді	5
Виконання індивідуальних творчих завдань (за погодженням з викладачем та відповідно до програми курсу)	до 10 балів
Підготовка та розробка схем та таблиць	15 балів
Підготовка тез наукових доповідей, статей та участь у конференціях, круглих столах	до 30 балів

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою		Оцінка за шкалою ECTS	
	Залік	Екзамен/ диференційований залік	Оцінка	Пояснення
90-100	зараховано	Відмінно	A	«Відмінно» - теоретичний зміст курсу засвоєний у повному обсязі; сформовані необхідні практичні навички роботи із засвоєним матеріалом; всі навчальні завдання, передбачені РПНД, виконані в повному обсязі.
83-89		Добре	B	«Дуже добре» - теоретичний зміст курсу засвоєний в повному обсязі; в основному сформовані необхідні практичні навички роботи із засвоєним матеріалом; всі навчальні завдання, передбачені РПНД, виконані, якість виконання більшості з них оцінена кількістю балів, близько до максимальної.
75-82			C	«Добре» - теоретичний зміст курсу засвоєний цілком; в основному сформовані практичні навички роботи із засвоєним матеріалом; всі навчальні завдання, передбачені РПНД, виконані, якість виконання жодного з них не оцінена мінімальною кількістю балів, деякі види завдань виконані з помилками.

68-74		Задовільно	D	« Задовільно » - теоретичний зміст курсу засвоєний не повністю; але прогалини не носять істотного характеру; в основному сформовані необхідні практичні навички роботи із засвоєним матеріалом; більшість передбачених РПНД навчальних завдань виконано, деякі з виконаних завдань містять помилки.
60-67			E	« Достатньо » - теоретичний зміст курсу засвоєний частково; не сформовано деякі практичні навички роботи; частина передбачених РПНД навчальних завдань не виконані або якість виконання деяких з них оцінено числом балів, близьким до мінімального.
35-59	не зараховано	Не задовільно	FX	« Умовно незадовільно » - теоретичний зміст курсу засвоєний частково; не сформовані необхідні практичні навички роботи; більшість навчальних завдань не виконано або якість їх виконання оцінено кількістю балів, близько до мінімальної; при додатковій самостійній роботі над матеріалом курсу можливе підвищення якості виконання навчальних завдань (з можливістю повторного складання).
1-34			F	« Безумовно незадовільно » - теоретичний зміст курсу не засвоєний; не сформовані необхідні практичні навички роботи; всі виконані навчальні завдання містять грубі помилки або не виконані взагалі; додаткова самостійна робота над матеріалом курсу не призведе до значного підвищення якості виконання навчальних завдань.

7. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧЕНО НАВЧАЛЬНОЮ ДИСЦИПЛІНОЮ

Інформаційне та методичне забезпечення навчальної дисципліни: мапи, схеми та таблиці, презентації, відео, аудіо програвач, крейдово-магнітна дошка, проектор. Для навчальної дисципліни «Соціологія права» засобами діагностики знань (успішності навчання) виступають: семінарські заняття, виконання самостійної роботи, залік.

8. ІНФОРМАЦІЙНЕ ТА МЕТОДИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Основні нормативні акти:

- Конституція України від 28 червня 1996 р. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 30. Ст. 141 (зі змінами внесеними Законом України

«Про внесення змін до статті 80 Конституції України (щодо недоторканності народних депутатів України)» від 03 вересня 2019 р. Відомості Верховної Ради України. 2019. № 38. Ст. 160.).

- Декларація про державний суверенітет України від 16 липня 1990 року. Відомості Верховної Ради УРСР. 1990. № 31. Ст. 429.

- Про проголошення незалежності України: Постанова Верховної Ради УРСР від 24 серпня 1991 року. Відомості Верховної Ради України. 1991. № 38. Ст. 502.

- Декларація прав національностей України від 1 листопада 1991 року. Відомості Верховної Ради України. 1991. № 53. Ст. 799.

- акти міжнародного права:

1. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод від 4 листопада 1950 року. Офіційний вісник України. 1998. № 13.

2. Європейська Конвенція про громадянство. Міжнародний договір від 7 листопада 1997 року (Витяг). Бюлетень законодавства і юридичної практики України. 2001. № 11. с. 69-77.

3. Конвенція про статус біженців від 28 липня 1951 року. URL: zakon5.rada.gov.ua/laws/show/995_011

4. Конвенція про кіберзлочинність від 23 листопада 2001 року. Офіційний вісник України. 2007. № 65. Стор. 107. Ст. 2535.

5. Конвенція про статус апатридів. Міжнародний договір від 28 вересня 1954 року. Офіційний вісник України. 2013. № 51 / № 12. ст. 450. Стор. 447. Ст. 1875.

6. Європейська конвенція про громадянство від 7 листопада 1997 року. Відомості Верховної Ради України. 2008. № 13. Ст. 359.

- закони

1. Про правонаступництво України: Закон України від 12 вересня 1991 року. Відомості Верховної Ради УРСР. 1991. № 46. Ст. 617.

2. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40-44. Ст. 356.

3. Кодекс адміністративного судочинства України від 6 липня 2005 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2005. № 35, 35-36, 37. Ст. 446.

4. Кодекс України про адміністративні правопорушення від 7 грудня 1984 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1984. № 51. Ст. 1122.

5. Кримінальний кодекс України від 4 квітня 2001 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2001. № 25. Ст. 131.

6. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2003. № 18, 19-20, 21-22. Ст. 144.

7. Цивільний кодекс України від 16 січня 2003 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2003. № 40-44. Ст. 356.

8. Бюджетний кодекс України від 8 липня 2010 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2010. № 50-51. Ст. 572.

9. Виборчий кодекс України від 19 грудня 2019 року. Офіційний вісник України. 2020. № 4. Том 1. Стор. 9. Ст. 188.
10. Про всеукраїнський референдум: Закон України від 26 січня 2021 року. Голос України. 2021. № 67.
11. Про Кабінет Міністрів України: Закон України від 27 лютого 2014 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2014. № 13. Ст. 222.
12. Про центральні органи виконавчої влади: Закон України від 17 березня 2011 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2011. № 38. Ст. 385.
13. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21 травня 1997 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1997. № 24. Ст. 170.
14. Про органи самоорганізації населення: Закон України від 11 липня 2001 року. Відомості Верховної Ради України. 2001. № 48. Ст. 254.
15. Про службу в органах місцевого самоврядування: Закон України від 7 червня 2001 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2001. № 33. Ст. 175.
16. Про місцеві державні адміністрації: Закон України від 9 квітня 1999 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1999. № 20-21. Ст. 190.
17. Про Центральну виборчу комісію: Закон України від 30 червня 2004 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2004. № 36. Ст. 448.
18. Про Конституційний Суд України: Закон України від 13 липня 2017 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2017. № 35. Ст. 376.
19. Про адвокатуру та адвокатську діяльність: Закон України від 5 липня 2012 року. Відомості Верховної Ради України. 2013. № 27. Ст. 282.
20. Про безоплатну правову допомогу: Закон України від 6 червня 2011 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2011. № 51. Ст. 2136.
21. Про біженців та осіб, які потребують додаткового або тимчасового захисту: Закон України від 8 липня 2011 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2012. № 16. Ст. 146.
22. Про виконання рішень та застосування практики Європейського суду з прав людини: Закон України від 23 лютого 2006 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2006. № 30. Ст. 260.
23. Про громадянство України: Закон України від 18 січня 2001 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2001. № 13. Ст. 65.
24. Про громадські об'єднання: Закон України від 22 березня 2012 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2013. № 1. Ст. 1.
25. Про звернення громадян: Закон України від 2 жовтня 1996 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1996. № 47. Ст. 256.

26. Про Вищу раду правосуддя: Закон України від 21 грудня 2016 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2017. № 7-8. Ст. 50.
27. Про Вищий антикорупційний суд: Закон України від 7 червня 2018 року. Голос України. 2018. Ст. 107.
28. Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки: Закон України від 09 квітня 2015 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2015. № 26. Ст. 219.
29. Про прокуратуру: Закон України від 14 жовтня 2014 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2015. № 2-3. Ст. 12.
30. Про судоустрій і статус суддів: Закон України від 2 червня 2016 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2016. № 31. Ст. 545.
31. Про запобігання корупції: Закон України від 14 жовтня 2014 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2014. № 49. Ст. 2056.
32. Про Регламент Верховної Ради України: Закон України від 10 лютого 2010 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2010. № 14-15, № 16-17. Ст. 133.
33. Про державний кордон України: Закон України від 4 листопада 1991 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1992. № 2. Ст. 5.
34. Про Державний Гімн України: Закон України від 6 березня 2003 року. Відомості Верховної Ради України. 2003. № 24. Ст. 163.
35. Про засади внутрішньої і зовнішньої політики: Закон України від 01 липня 2010 року. Відомості Верховної Ради України. 2010. №40. Ст. 527.
36. Про молодіжні та дитячі громадські організації: Закон України від 1 грудня 1998 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1999. № 1. Ст. 2.
37. Про наукову і науково-технічну діяльність: Закон України від 26 листопада 2015 року. Відомості Верховної Ради України. 2016. № 3. Ст. 25.
38. Про національні меншини в Україні: Закон України від 25 червня 1992 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1992. № 36. Ст. 529.
39. Про національну безпеку України: Закон України від 21 червня 2018 року. Голос України. 2018. № 122.
40. Про Збройні Сили України: Закон України від 6 грудня 1991 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1992. № 9. Ст. 108.
41. Про оборону України: Закон України від 6 грудня 1991 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1992. № 9. Ст. 106.
42. Про службу безпеки України: Закон України від 25.03.1992 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1992. №27. ст. 382.
43. Про державну службу: Закон України від 10 грудня 2015 року. Відомості Верховної Ради України. 2016. № 4. Ст. 43.
44. Про Національну поліцію: Закон України від 02 липня 2015 року (зі змінами і допов.) Відомості Верховної Ради України. 2015. № 40-41 Ст.379.

45. Про доступ до публічної інформації: Закон України від 13 січня 2011 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2011. № 32. Ст. 314.

46. Про столицю України місто-герой Київ: Закон України від 15 січня 1999 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1999. № 11. Ст. 79.

47. Про альтернативну (невійськову) службу: Закон України від 12 грудня 1991 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 1992. № 15. Ст. 188.

48. Про правовий режим воєнного стану: Закон України від 12 травня 2015 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2015. № 28. Ст. 250.

49. Про правовий режим надзвичайного стану: Закон України від 16 березня 2000 року (зі змінами і допов.). Відомості Верховної Ради України. 2000. № 23. Ст. 176.

- підзаконні акти:

1. Про державні символи України: Постанова Верховної Ради України від 3 вересня 1996 року. Відомості Верховної Ради України. 1996. № 45. Ст. 241.

2. Про Положення про порядок підготовки та внесення проектів актів Президента України: Указ Президента України від 15 листопада 2006 року (зі змінами і допов.). Офіційний вісник України. 2006. № 47.

3. Про Положення про Представника Президента України у Верховній Раді України: Указ Президента України від 15 лютого 2008 року. Офіційний вісник України. 2008 № 13. Ст. 323.

4. Про щорічні послання Президента України до Верховної Ради України: Указ Президента України від 9 квітня 1997 року. Урядовий кур'єр. 1997. № 69.

5. Про оптимізацію системи центральних органів виконавчої влади: Указ Президента України від 9 грудня 2010 року (зі змінами і допов.). Офіційний вісник України. 2010. № 94.

6. Про систему центральних органів виконавчої влади: Указ Президента України від 15 грудня 1999 року (зі змінами і допов.). Офіційний вісник України. 1999. № 50.

7. Про склад Кабінету Міністрів України: Указ Президента України від 15 грудня 1999 року (зі змінами і допов.). Урядовий кур'єр. 1999. № 237.

8. Про комісію при Президенті України з питань громадянств: Указ Президента України від 30 квітня 2005 року (зі змінами і допов.). Урядовий кур'єр. 2005. № 85.

9. Про порядок офіційного оприлюднення нормативно-правових актів та набрання ними чинності: Указ Президента від 10 червня 1997 року (зі змінами і допов.). Урядовий кур'єр. 1997. № 107-108.

Підручники:

1. A. Javier Trevino. The Sociology of Law. Classical and Contemporary Perspectives. New York. 2017. 500 p.
2. Теорія держави і права: підруч. / кол. авт.; керівник авт. кол. Ю. А. Ведерніков. 2-ге вид., перероб. і допов. Дніпропетровськ: Ліра, 2015. 467 с.
3. Торяник В.М., Макушев П.В. Підручник. За заг. ред. В.О. Негодченка. Філософія та соціологія права (в схемах та визначеннях). Дніпро. Гельветика. 2020. 244 с.
4. Фурман А.Ф., В.С.Біскул, Морщакова Загальна соціологія. Підручник. Ліра-К, 2020. 354 с.

Навчальні посібники, інші дидактичні та методичні матеріали:

1. Гнатюк Я., Гоян І. Соціологія права. Навчальний посібник. Івано-Франківськ 2016. Симфонія форте, 2016. 124 с.
2. Головаха Є, Дембіцький С., Макеев С. Вступ. Соціологія надзвичайності. Вступ. Соціологія надзвичайності. // Українське суспільство в умовах війни. 2022 : колективна монографія / С. Дембіцький, О. Злобіна, Н. Костенко та ін. ; за ред. член.-кор. НАН України, д. філос. н. Є. Головахи, д. соц. н. С. Макеева. Київ : Інститут соціології НАН України, 2022. С. 15-24.
3. Гуменюк Л.Й. Соціологія: Хрестоматія (від першоджерел до сучасності): навчальний посібник. У 2-х томах. Т.1. Львів: ЛьвДУВС, 2019. 784 с.
4. Гуменюк Л.Й. Соціологія: Хрестоматія (від першоджерел до сучасності). У 2-х томах. – Т.2 – Львів: ЛьвДУВС, 2019. – [Електронний ресурс]. URL: <https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi78/0057883.pdf>.
5. Демичева А.В. Конспект лекцій з навчальної дисципліни «Соціологія права» для спеціальності 6.03010101. URL: <http://org2.knuba.edu.ua/course/view.php?id=2638> (дата звернення: 01.08.2019).
6. Комих Н.Г. Соціологічні дослідження у сфері правоохоронної діяльності : навч. посіб. Дніпро : ДДУВС, 2022. 112 с.
7. Комих Н.Г. Цифрові інструменти у викладанні дисципліни «Соціологія»: метод. реком. Дніпро : ДДУВС, 2023. 32 с.
8. Кузьменко Т.М. Соціологія. Навч. посіб. Київ. Центр учбової літератури. 2019. 320 с.
9. Кузьмук О.М. Загальна соціологічна теорія : методичні рекомендації для здобувачів освіти спеціальності «Соціологія», освітньої програми «Соціальний аналіз. Консалтинг. Управління» / Волинський національний університет імені Лесі Українки, факультет історії, політології та національної безпеки, кафедра політології та публічного управління. Луцьк, 2024. 52 с.
10. Методичні рекомендації з навчальної дисципліни «Психологія та соціологія тероризму та війни» / В. В. Корнієнко, О. М. Шумейко. Дніпро : ДДУВС, 2023. 26 с.

11. Підлісний М.М. Соціологія: навч.-метод. посіб. Дніпропетровськ : ДДУВС, 2016. 72 с.
12. Соціологія громадської думки та мас-медіа: Комплекс навчально-методичного забезпечення дисципліни [Електронний ресурс] : навч. посіб. для бакалаврів за спеціальністю 054 «Соціологія» / КПІ ім. Ігоря Сікорського; уклад.: Єнін М.Н., Северинчик О.П. Електронні текстові дані. Київ : КПІ ім. Ігоря Сікорського, 2021. 81 с.
13. Соціологія: метод. рек. до вивчення курсу «Соціологія» / уклад. А. В. Демичева, А. Х. Маргулов. Дніпро: ДДУВС, 2022. 50 с.
14. Соціологія : навч. посіб. для здобувач. вищ. юрид. освіти /Р.І. Амірова, Ю.В. [та ін.]. Дніпро : ДДУВС, 2018. 176 с.
15. Соціологія права : метод. вказівки до виконання практ. і самост. робіт для підготовки здобувачів вищої освіти галузі знань 05 «Соціальні та поведінкові науки» [Електронне видання] / Л. Ярова, Є. Прохоренко; Нац. ун-т «Одеська юрид. академія». Одеса, 2024. 26 с.
16. Соціологія права : навч. посіб.; за заг. ред. О. М. Джужи. 2-е вид. перероб. і допов. Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2017. 356 с.
17. Соціологія права. Навч.-метод. посібник. Укладач : Савченко В.А., канд. іст. наук, проф. каф. філософії та соціально-економічних дисциплін ОДУВС. Одеса. 2016. 131 с.
18. Соціологія: теорії середнього рівня: навчальний посібник / за наук. ред. Ю. Ф. Пачковського [Н. В. Коваліско, Т. Д. Лапан, Н. Й. Черниш та ін.]. Київ : «Каравела», 2020. 356 с.
19. Стрілець В.В. Соціологія права. Навчально-методичний посібник для самостійного вивчення дисципліни. Полтава, 2016. 111с.
20. Степико В. П., Хоменко Н. В., Черній Л. В. Соціологія сім'ї : навчально-методичний посібник. Київ : Вид-во УДУ імені Михайла Драгоманова, 2023. 197 с.
21. Талдикін О.В. Соціологія права. Структурно-логічні схеми та таблиці: навч. посібник / О.В. Талдикін. Дніпро : Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ. 2022. 144с.
22. Талдикін О.В. Соціологія права: метод. рек. для підготовки до самостійної роботи. Дніпро: ДДУВС, 2023. 58 с.
23. Талдикін О.В. Соціологія права: метод. рек. для підготовки до індивід. Роботи. Дніпро: ДДУВС, 2023. 44 с.
24. Торяник В.М., Макушев П.В. Соціологія права (в схемах та визначеннях) Дніпро. Гельветика. 2019. 136 с.
25. Требін М. П., Герасіна Л. М., Панфілов О. Ю., Погрібна В. Л. Соціологія права: енциклопедичний словник. Право, 2020. 984с.
26. Управління конфліктами для потреб публічної служби: посібник і методичні рекомендації / Калениченко Т., Кисельова Т., Копіна А., Корабльова О., Проценко Д., за заг. ред. Д. Проценко. Київ: Ваїте, 2021. 224

Монографії та інші наукові видання:

1. Ю. Безкоровайна. Правове регулювання як об'єкт соціологічного типу правопізнання. Трибуна молодого вченого. Юридичний вісник, 2020/6. С. 318-325.
2. Вага К., Жукова В. Гендерна рівність як чинник забезпечення сталого розвитку. Права людини – пріоритет сучасної держави : зб. матеріалів Всеукр. науково-практ. конф. Одеса, 2021. С. 236–240.
3. Вісьтак І.Я. Методологічні аспекти дослідження соціологічної концепції права у США. Науковий вісник Ужгородського Національного Університету, 2023. Серія: Право. Вип. 79: част. 2. С. 395 - 401.
4. Гловюк І. Кримінальні правопорушення, пов'язані з домашнім насильством: кваліфікація та доказування. Higher school of advocacy, 2023, URL: <https://www.hsa.org.ua/lectors/glovyuk-iryna/articles/kriminalni-pravoporushennia-poviazani-z-domasnim-nasilstvom-kvalifikaciia-ta-dokazuvannia>
5. Гончаренко В. Соціологія і право: новий крок у розширенні міждисциплінарних зв'язків . *"Вісник НЮУ імені Ярослава Мудрого". Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія*, 2(49) – 2021р. URL: <https://doi.org/10.21564/2663-5704.49.229821>.
6. Грушецький А. Динаміка довіри соціальним інституціям у 2021-2023 роках. Київський міжнародний інститут соціології, 2023. URL: <https://kiis.com.ua/?lang=ukr&cat=reports&id=1335&page=1>.
7. Зубчевська С.В. Правова культура як запорука формування правової відповідальності молоді. Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах. 2019 р., № 67, Т. 1. С. 34-38.
8. Єнін М., Коржов Г. Мережева комунікація: ризики та перспективи (на основі соціологічних опитувань громадської думки в країнах Євросоюзу). Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Серія «Політологія. Соціологія. Право» : збірник наук. праць. Київ ; Одеса : Видавничий дім «Гельветика», 2021. № 1 (49). С. 22–29.
9. Кравцов І. В. Класифікація правових цінностей та її значення для правової теорії і практики. Наукові записки НаУКМА. 2017. Том 200. Юридичні науки. С. 51–55. Ковальчук О. М. Цінність права в соціологічному підході до праворозуміння / О. М. Ковальчук, В. Хаврук // Часопис Київського університету права. 2012. № 2. . С. 15-18.
10. Комих Н. «Суспільство вражень» як простір розгортання процесів трансформації розуміння права. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2021. № 4 (114). С. 75-80.
11. Копча В.В. Методологія дослідження правового явища: поняття, структура, інструментарій. Часопис Київського університету права. 2020. №1, С. 54–58.
12. Костицький В. В. Соціологія права [Текст] : наук.-теорет. спадщина Євгена Ерліха і проблеми розвитку сучас. Науки / Василь Костицький, Ольга Кобан ; Ін-т законодав. передбачень і прав. експертизи. – Київ ; Дрогобич : Коло, 2015. 227 с.

13. Крижановський А.Ф. Кризо-дискурс у праві: концептуальний та інструментальні зрізи. Юриспруденція сьогодні між апологією і креативністю. Пам'яті професора Ю.М. Оборотова: матеріали Міжнар. наук.-практ. конф. м. Одеса, 17 вересня 2021 р. Одеса: Фенікс, 2021. С. 85-86.
14. Лавриненко Н. Причини збереження неоконсервативної гендерної ідеології в Україні. Українське суспільство: моніторинг соціальних змін. Київ, 2018. Випуск 6 (20). С. 379-386.
15. Mathieu Deflem. The Handbook of Social Control. Hoboken, NJ: Wiley-Blackwell, 2019.
16. Мельничук О. С. Методологічні парадигми та принципи сучасного права та держави // Розвиток сучасного права та держави в юридичній теорії та практиці : матер. всеукр. Круглого столу онлайн присвяч. 25-річчю Національного Університету «Одеська юридична академія» та 175-річчю Одеської школи права (м. Одеса, 25 листоп. 2022 р.). Одеса : Національний університет «Одеська юридична академія». 2022. С. 9-13.
17. Парфанович А. Характеристики видів насильства у стосунках молоді сім'ї. SocialWork&Education. 2017. № 1 (4). С. 22-32.
18. Парута О. Правова соціалізація особи як об'єкт теоретично-правового дослідження. URL: <https://science.lpnu.ua/sites/default/files/journal-paper/2019/jan/15411/8.pdf>.
19. Петрінко В.С. Конфліктологія: курс лекцій, енциклопедія, програма, таблиці. Навчальний посібник. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2020. 360 с.
20. Подковенко, Т. Соціокультурні засади концепції «живого права» Євгена Ерліха [Текст] / Тетяна Подковенко, Катерина Чорна // Актуальні проблеми правознавства. 2021. Вип. 4. С. 18-24.
21. Протосавицька Л. С. Теоретико-правові аспекти дослідження цінностей. Часопис Київського університету права. 2020. № 2. С. 48–51.
22. Пунда О. О., Добрянська О. Д., Новицька Н. Б. Принципи інформаційної політики в умовах війни та їх нормативно-правове закріплення // Екологічне право. 2022. № 1-2. С. 60-65.
23. Редчиць О. Міжнародний досвід забезпечення гендерної рівності у виборчих процесах. International scientific conference, Рига, 2021. С. 17–22.
24. Ремізова О. Сутність та способи інтерпретації права. Підприємництво, господарство і право. Серія: Філософія права. № 3. 2020. С. 350-355.
25. Сировацький В. І. Антропологічна константа державного примусу в філософсько-правовій ретроспективі. Науковий вісник Херсонського державного університету. Сер.: Юридичні науки. 2016. Т. 3, № 6/2. С. 218-221.
26. Сировацький В. І. Система «Державний примус - свобода»: філософсько-правовий вимір. Науковий вісник публічного та приватного права. 2017. Т. 4, №6. С. 157-162.
27. Сировацький В. І. Відповідальність як аксіологічна детермінанта феномену державно-правового примусу. Visegrad Journal on Human Rights. 2018. №6. С. 161-166.

28. Сировацький В. І. Онтологічні константи державного примусу: людська гідність і «загальне благо». Науковий вісник публічного та приватного права. 2018. № 5. С. 186-190.
29. Сировацький В. І. Темпорально-просторова відкритість державного примусу. Юридичний бюлетень. 2018. № 7, ч. 1. С. 121-125.
30. Сировацький В. І. Міждисциплінарність філософії в правовому визначенні державного примусу. Науковий вісник публічного та приватного права. 2018. Т. 2, № 6. С. 293-297.
31. Сировацький В. І. Сучасний підхід до темпорально-просторових характеристик державного примусу: філософсько-правовий вимір. Юридичний бюлетень. 2018. № 8. С. 84-90.
32. Сировацький В. І. Філософсько-правова характеристика державного примусу в рамках темпорально-просторових складових правовідносин. Юридичний бюлетень. 2019. № 10. С. 33-38.
33. Сировацький В. І. Вплив ідеологічних засад примусу на політичну нестабільність в державі. Науковий вісник Ужгородського національного університету. Сер.: Право. 2019. № 59. С. 179-182.
34. Сировацький В. І. Світоглядні концепти державного примусу як здійснення правовиховного впливу на людину. Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Сер.: «Юриспруденція». 2019. № 41. С. 21-24.
35. Сировацький В. І. Темпорально-просторові координати державотворення і правотворення (правова освіченість громадян). Прикарпатський юридичний вісник. 2019. № 3. С. 39-43.
36. Сировацький В. І. Онтологічні засади темпорально-просторового виміру правової сфери. Прикарпатський юридичний вісник. 2017. № 1. Т. 3. С. 12-16.
37. Сировацький В. І. Онтологічне обґрунтування темпоральнопросторових складових державного примусу. Прикарпатський юридичний вісник. 2018. № 2. Т. 2. С. 18-22.
38. Сировацький В. І. Моральна саморегуляція державної влади як філософсько-правова складова забезпечення від стихійних тиску і примусу. Znanstvena misel. 2019. Vol. 1, № 37. С. 17-21.
39. Сировацький В. І. Гносеологічна обумовленість державного примусу як мотивування дотримання правових норм. Науковий вісник публічного та приватного права. 2019. № 4. Т. 2. С. 247-252.
40. Сировацький В. І. Правовий конституційний порядок як гарантія від стихійного державного примусу (зловживання владою). The scientific heritage. 2019. Vol. 3, №42. С. 56-59.
41. Сировацький В. І. Гносеологічні засади філософсько-правового обґрунтування державного примусу в межах суб'єктивності простору та часу. Visegrad Journal on Human Rights. 2019. Т. 2, № 6. С. 241-245.
42. Талдикін О.В. Негативна еволюція в політиці держави Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. – Дніпропетровськ, 2015. № 1. С.101.
43. Талдикін О.В. Негативна еволюція в контексті порушення прав

людини Права людини: онтологічний та гносеологічний виміри : матеріали круглого столу м. Дніпропетровськ, 2 груд. 2014 р. Дніпропетровськ : Дніпроп. держ. унт внутр. справ, 2015. С. 53-60.

44. Талдикін О.В. Наддержавна влада в умовах глобалізації Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ, 2016. № 1. С. 26-33.

45. Талдикін О.В. Квазідержави: поняття види Матеріали Всеукраїнської науковопрактичної конференції (у заочній формі) «Правова держава: історія, сучасність та перспективи формування в Україні» 27 січня 2017 року м. Дніпро. Дніпроп. держ. унт внутр. справ. 2017. С. 45-50.

46. Талдикін О.В. Поняття та класифікація квазідержав Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. Дніпропетровськ, 2017. № 1. С. 70-80.

47. Талдикін О.В. Гідний рівень життя як категорія соціальної держави. Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ. 2024. №3. С. 63-68.

48. Тіщенко Ю. В. Правовий міф у структурі правової реальності. Юридичний вісник. 2020. № 2. С. 17-24.

49. Требін М.П. Соціологія війни в Україні: На шляху становлення. Вісник НЮУ імені Ярослава Мудрого. Серія: Філософія, філософія права, політологія, соціологія 2023. № 1. С. 201-219.

50. Турченко О.Г. Щодо розуміння категорії «безпека» як загальнолюдської цінності. Правничий часопис Донецького національного університету імені Василя Стуса. Квіт. 2023. С. 34-46.

51. Федоренко В.Л. Політичні права та свободи людини і громадянина в Україні: поняття, види, характеристика. Історико-правовий часопис. 2016. № 1 (7). С. 80–86.

52. Фергюсен Ніл. Площі та вежі. Соціальні зв'язки від масонів до фейсбуку. Пер. з англ. Катерина Диса. Київ.: Наш формат, 2018. 552 с.;

53. Фергюсон Ніл. Приреченість: політика і катастрофи / переклад з англ. Катерина Диса. Київ.: Наш формат, 2022. 496 с.

54. Шпікер М. В. Вимірювання право спроможності в емпіричній соціології. Вісник НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право. Випуск 1(53) 2022. С. 29 - 40.

55. Штомпка П. Соціологія. Аналіз суспільства. Львів: Колір ПРО. 2020. 800 с.

56. Щамбура Д. Неофіційне право. Дисертація на здобуття наук. ступеня докт. юрид. наук за спеціальністю 081 «право». Міжнародний гуманітарний університет. Одеса, 2021.

57. Щамбура Д. В. Концепція юридичного плюралізму як основа дослідження неофіційного права. Правовий часопис Донбасу. № 1 (66). 2019. С. 33-40.

58. Ярова Л.В. Гендерна політика України у фокусі соціології права Матеріали Всеукраїнської науково-практичної онлайн конференції «Соціокультурні трансформації та геополітичні виклики в умовах

багатополярного світу» (м. Київ, 24 листопада 2022 року) / відповідальний редактор А. Кравченко 2022. С. 265-268.

Інтернет-ресурси:

1. <http://www.president.gov.ua/> - Офіційний сайт Президента України.
2. <http://www.rada.gov.ua/> – Офіційний портал Верховної ради України.
3. <http://www.kmu.gov.ua/> – Офіційний портал Кабінету міністрів України.
4. <http://vkksu.gov.ua/> – Офіційний сайт Вищої кваліфікаційної комісії суддів України.
5. <http://reyestr.court.gov.ua> – Офіційний сайт єдиного державного реєстру судових рішень України".
6. <http://www.rada.kiev.ua/laws/pravo/all/sites.htm> – перелік серверів державних органів на сайті Верховної Ради України.
7. <https://supreme.court.gov.ua/supreme/> – Офіційний сайт Верховного Суду.
8. <http://www.minjust.gov.ua/> – Офіційний сайт Міністерства юстиції України.
9. <http://www.constcourt.gov.ua/> – Офіційний сайт Конституційного Суду України.
10. <http://www.cvk.ukrpack.net/> – Офіційний сайт Центральної виборчої комісії.

**Завідувач кафедри
теорії держави та права**

Ольга КУЛІНІЧ

Додаток 1 до Робочої програми
навчальної дисципліни

Лист оновлення та перезатвердження робочої програми навчальної дисципліни

[illegible]